

ОБРЕНОВАЧКЕ НОВИНЕ

ЛИСТ ЗА ДРУШТВЕНА И ПОЛИТИЧКА ПИТАЊА ОПШТИНЕ ОБРЕНОВАЦ

Излази сваког 1. и 15. у месецу

ГОДИНА
XIV

БРОЈ 60
(212)

12. ЈУН
1991. ГОДИНЕ

ЦЕНА
15. ДИНАРА

ДАЛИ И ДАНАС
"РАДО СРБИН
ИДЕ
У ВОЈНИКЕ"

СТРАНА 6-7

ПРЕД ЈУНСКИ УПИСНИ РОК

ТРКА ВЕЋ ПОЧЕЛА

- Пријемни испити за 768 места у обреновачким средњим школама 24. и 25. јуна.

За оне који су ових дана завршили основну школу још нема предаха. За који дан, тачније 22. овог месеца почеће предаја докумената а онда 24. и 25. полагање пријемних испита и упис у средње школе. Према плану уписа у све три средње школе места има за 768 будућих првака.

У хемископољопривредној у подручју рада пољопривреде у три одељења 96 ученика у подручју рада хемије у четири одељења 128.

Гимназија ће уписати 128 ученика у по два одељења природно-математичког и друштвеног смера.

У МТС "Буда Давидовић" место ће наћи 256 ученика на смеровима са четворогодишњим програмом и 160 ученика на смеровима са трогодишњим програмом. За њих упис траје до 28. јуна.

М. М.

Снимак: Небојша Весић

МИТИНГ СРПСКЕ ДЕМОКРАТСКЕ ОПОЗИЦИЈЕ НА ТРГУ РЕПУБЛИКЕ

ЗАХТЕВИ И ЗА "СРПСКИ ЈЕЛОВНИК"

- Митинг протекао мирно, а захтеви проширењи и на формирање националне гарде али и на владу и њеног председника да поднесу оставке.

Како је и најављено 9. јуна на Тргу Републике у Београду, тачно у подне почeo је "Митинг против петокраке". Удружене српске демократске опозиције која је окупила неколико десетина хиљада грађана из целе Србије. У два ипо сата колико је митинг трајао за говорнику је изашло петнаестак говорника. "Завршну реч" дао је Вук Драшковић лидер СПО-а набрајајући све недаће које су снашле и снапале Србију под владавином комуниста. Иако већ поз-

нати и за говорницом више пута помињани захтеви опозиције прочитани су "интегрално" на крају митинга пре песме "Небо је високо, Србијо".

Опозиција захтева оставку Владе и њеног председника, да се председнику Републике, председнику и потпредседнику Скупштине, председнику Владе министрима посланицима и свим функционерима исплаћају минимални лични доходак све док се не обезбеди редовна исплата плате, пен-

зија, лечијих додатака, трошкова за школе и болнице. Захтева се слобода јавног иступања и лавање једног телевизијског канала опозицији, проглашавање јавном имовине бившег СК и ССРП. Оснивање српске националне гарде двоструко бројније од свих хрватских формација, замењивање петокраке са српске заставе, грба и свих службених обележја белим крстом са четири оцила као и проглашавање "Боже правде" за химну Србије, проглашавање Виловдана за државни празник уместо 7. јула и 29. новембра, као и прослављање Божића у Ускрса, враћање држављанства и имовине српским династијама Кађорђевић и Петровић и уклањање биста и фотографија Јосипа Броза Тита са свих јавних места као и промена имена улица, тргова градова са његовим именом.

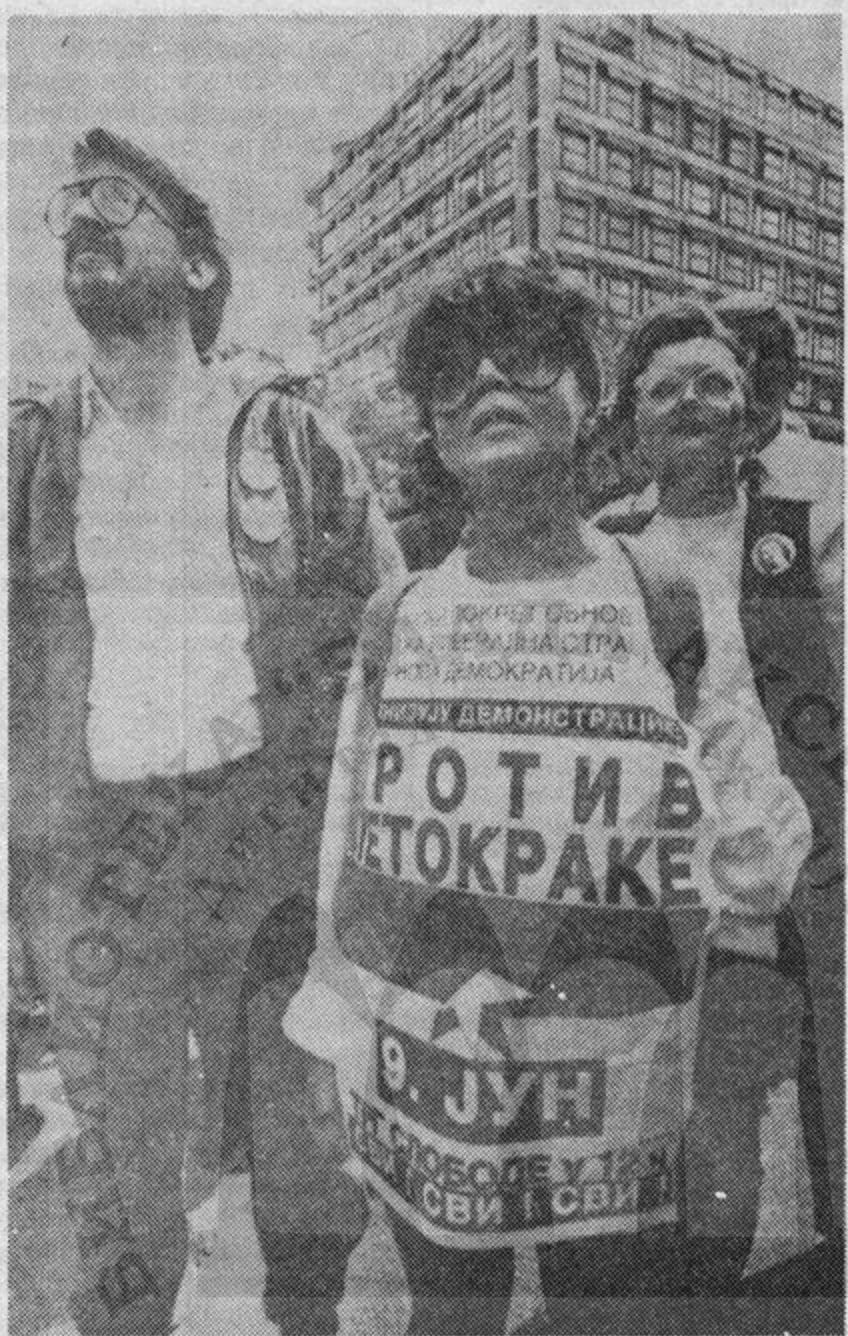
Страховања да ће се поновити 9. март, показала су се неоправданим. Четици војводе Шешелеја се нису појавили.

Готово пет хиљада редара СПО заменило је народну милицију која је мирно регулисала саобраћај. Иницијатива није била.

У ОРГАНИЗАЦИЈИ ДОМА КУЛТУРЕ
И ИП "ФИЛИП ВИШЊИЋ"

ОТВОРЕН САЈАМ КЊИГА

Поздравним речима Огњесица Лакићевића, директора Радне заједнице Југословенских издавача у Галерији Дома културе у уторак, 11. јуна отворен је Прави обреновачки сајам књига. Сајам ће бити отворен недељу дана, а изложена су најновија издања водећих југословенских издавача. За истинске љубитеље књиге ово је права прилика да до добре књиге дођу по приступачној ценi, а за узврелу политичку ситуацију у земљи подсетник, ако то, уопште још неко чује, да је основна духовна ветвика, музик, књига. У оквиру Сајама за четвртак, 13. јуна Дом културе и Издавачко предузеће "Филип Вишњић" организују Округли сто на тему Има ли књига шансу?

ПОСЛЕ СМЕНЕ У РЕПУБЛИЧКОМ СИНДИКАТУ

Ванредни конгрес – крајња мера

• Општинско веће синдиката није се срвставало око вођа и концепција али упозорава ако се стање не консолидује да ће покренута иницијативу за ванредни конгрес.

Мај је за Републички синдикат био кобан. Дошло је до обрачуна у врху. После IX Конгреса испољено је низ крупних недостатака и слабости, пре свега на пољу доследног и ефикасног остваривања програмских задатака. Свеукупна друштвена, економска и политичка ситуација захтевала су максимално ангажовање, али синдикат није успео да оствари своју основну улогу. Показало се да нема доволно снаге да и у пракси, не само на папиру, буде равноправни партнер држави, односно пословодству у заштити интереса радника, те да га они у чијим је рукама власт недовољно уважавају цене, што само потврђује и чињеницу да кадровско питање у овој организацији још није решено.

За све што се догађало највећу одговорност сноси руководство Савеза синдиката Србије, у првом реду Извршни органи који су морали да положе рачуне (Извештај) бази. Како их је база оценила видело се и спилог се зна. Миленковић и Митровић (председник и секретар – кључне личности око којих су се ломила конја) као и осморо чланога Председништва Већа нису добили поверене. Председништво је наставило да ради у окрињском саставу, а до његове консолидације улога координатора поверена је Милораду Вујасиновићу.

Раскол у врху нанео је огромне штете угледу синдиката. Како се обрачун у врху одразио на рад базе и какав је став према свему што се догодило имало и има Општинско веће синдиката Обреновица?

Драгољуб Станковић, секретар Већа, каже да се неспоразуми у врху нису осећали, те

да је Веће без проблема обављало своје задатке на терену. После свега синдикат је јачи и има шансу да оствари своју улогу, мисли Станковић, и додаје да није био у питању сукоб концепција и принципа (територијални и градски) него да је у питању сукоб људи и личних политичких интереса, који су нарочито дошли до изражaja након окончања избора за Народну скупштину, када су политичке странке своју активност пренеле и на терен синдиката, у његове оргane.

Што се пак тиче става ОВ СС, оно се није опредељивало између сукобљених страна. Након разматрања Извештаја дало је своје мишљење, предлоге и сугестије и захтевало да Председништво Синдиката Србије само размотрити проблеме и рашчистити сукобе у

што краћем року јер такво стање штети интересима Организације и интересима радника, а за оне који су вукли погрешне потезе покрене питање одговорности, посебно за професионале.

Истовремено је предочено да ће уколико Веће не реши проблеме, бити покренута иницијатива за одржавање ванредног конгреса.

Шта речи на крају, сем оног што смо већ рекли на почетку. Синдикат или бар његов врх, није дорастао улози која му је додељена. С обзиром на ситуацију у којој ће радничка класа тек доћи, биће неопходан јак ауторитативан синдикат и исто такве вође. Тога неће бити уколико не буде постојало јединство без обзира на организацију (грађански територијално).

Мирјана Митровић

СОЦИЈАЛИСТИЧКА ПАРТИЈА

ПАРТИЈСКИ СКУПОВИ ПРЕРАСЛИ У ЗБОР ГРАЂАНА

• Актуелна проблематика и изузетна посета у Стублинама и Пироману.

Поред редовних састанака месних организација (бар половина је у складу са закључима Општинског одбора до сада заседала), последњих дана у организацији социјалиста одржани су и Зборови грађана по месним заједницама.

Такви скупови, не само члanova владајуће странке и симпатизера, него и свих заинтересованих, одржани су у Трстеници, Стублинама, Пироману и Звечкој. На зборовима у Стублинама и Пироману, који су узгред речено били изузетно посвећени, пред очима јавности нашли су се и најодговорнији људи Скупштине општине, Стамбеног, Дома здравља и Драгана Марковића.

Прошле суботе је "накнадно" одржан и збор грађана Музичке колоније у Стублинама, на коме су са бирачима разговарали обреновачки по-

сланици, а готово идентичан дан касније и у Музичкој колонији у Обреновици.

На зборовима се, како је и очекивано, понајпре разговарало о актуелној комуналној проблематики, али и пољопривредним темама. Када је у питању посланички рад, чули су се захтеви да српски Парламент реагује хитрије и енергичније него ли до сада.

Један од масовнијих скупова у организацији општинског одбора СПО-а планиран је за крај овог месеца. Наиме, између 20-25. јуна у Дому културе и спорта одржане ће Збор социјалиста и симпатизера са грађанским подручјем, а повод су комунални проблеми Обреновица.

На збору ће се поред чланова Општинског одбора и народних посланика појавити и представници Скупштине општине, њених органа и служби.

Н. Павличевић

СПО

Ко је променио браву?

Општински одбор СПО-а послao је ових дана писмо председнику Скупштине општине Обреновац, којем га обавештава да су без икакве најаве и обавештења промењена брава и закључана сала у згради СИЗ-а, која је до сада коришћена за састанке политичких странака, а сада је користи Комисија за враћање земљишта.

Тиме је почињену СПО-а

изневерен договор од пре неколико месеци, када су представници СО обештали адекватан простор за "опозициони" рад.

Уколико се захтеви СПО-а (друге странке тек требада му се придрже) не удовољи, а тражи се да сала буде ослобођена, ова странка ће простије затражити "лично" у згради општине или пак бившем Комитету.

ИП

СРПСКА НАРОДНА ОБНОВА

Центру града – некадашњи изглед

• Предлог упућен свим странкама – формирање "Кола српских сестара" – хуманитарне организације у оквиру странке.

Активност Месног одбора Српске народне обнове у Обреновици је последњих месеци у пуном замаху.

Најважнији задатак, формирање општинског добровољачког одреда "Војвода Степа" је успешно запршен, те се већ започело и са конкретним активностима. У Одреду има припадника различитих политичких опција, али и жене које превасходно помажу у санинитељској служби. Представници Месног одбора нарочито истичу да није реч ни о каквој паравојној формацији како се у јавности представља, тим пре што одред нико "са стране" не наоружава... Сво оружје које чланство поседује је трофејно, или пак ловачко – значи са легалним дозволама. Иначе, иакоје приступ у добровољце отворен, кандидати морају "одговорити" и унапред утврђеним критеријумима и нормама. Доња старосна граница је 25 година.

Очување српства и национални интерес су најпримарнији задаци странке и готово све снаге су усмерене у том правцу, међутим последњих дана се нарочито активно делује и у општинском интересу.

Са освештења просторија СНО

Резултат тога корисна и онет ванстраначка иницијатива Месног одбора за обнову Спомен чесме која се налази испред Хотела "Аntonovin" (сада "Централе"), културног споменика који су својим прилозима подигли ѡаци обреновачке, звечанске и забрешке школе. Иницијатива СНО упућена је на адресе и осталих општинских странака, народних посланика, СО, надлежних служби и организација – са жељом да се сви заједно нађу на заједничком заседању најмање подржана група борбу за власт и програме за освајање те власти!!!

П. Павличевић

ДЕМОКРАТСКА СТРАНКА

"СРБИЈА У ИЗОЛАЦИЈИ"

У среду, 12. јуна гости Трибине Демократске странке за Обреновић биће др Зоран Ђинђић и Мирко Пе-

тровић, прваци странке и посланици у Народној скупштини. Тема трибине "Србија у изолацији".

ДА ЛИ ЂЕ СЕ ПОНОВИТИ 1989.

(ХИПЕР) ИНФЛАЦИЈА ПРЕД ВРАТИМА?

• Од свих инструмената за обуздавање инфлације изгледа да су најефикаснији: празни раднички цевови и потрошачка немоћ што је, за сад, и једини спас од хиперинфлације.

Најсвежији подаци Савезног завода за статистику о инфлацији која је у првих пет месеци достигла неочекиваних и ни мало безазлених 34 одсто, наново су актуелизовали питање: предстоји ли фаза хаотичних инфлаторних кретања, које смо се бар привремено у прошлјој и с почетка ове године ослободили?

На једној страни званична политика с врха не узмиче одранијих процена – до краја године ће се ипак испоштовати планираних 60-70 одсто. На другој, ништа мање стручне прогнозе економских стручњака "у сенци" Савезне администрације са далеко радикалнијом тезом: чека нас још једна од "мрачнијих" хиперинфлационих година, а барата се са процентима од 140 до 150 одсто, па и више.

Шта је то заправо што данас недвојбено упућује на све присутнију чињеницу да је овог тренутка инфлација "заорала дубоку бразду", са не малим наговештјима да се у наглој захукталости неће баш тако лако зауставити?

У таквој анализи готово је немогуће а не поћи од најмеродавнијег показатеља – политике цена. Упоредо са скоком вредности нафте и електричне енергије као најсигурнијим знаком нове инфлације, рекло би се да је дневно етикетирање најновијих цена након извесног мировања постало производњачка, трговинска и потрошачка свакодневица. Додуше, Зоран Јевтић, пословођа једне од "Посавинских" продавница робе широке потрошње тврди да се тренутна еуфоричност политике цена не може ни изблизу упоредити са оном од прве две године, али истовремено истиче да готово нема артикли који у последње време није поскуплео. У просеку цене за потрошачку корпу су јаче за готово 40 одсто него ли ранијих месецу.

Чак ни истина да су, за разлику од роба широке потрошње, технички производи избегли овогодишње инфлације, мање је противаргумент присутној инфлацији, колико показатељ потрошачке немоћи. Јер ако је тачно да и са старим ценама продавци техничке робе просто вапе за купцима, тек нове би биле финансијски колапс за већину производњача. Уосталом и економистима и трговцима је доволно јасно да тренутно одустајање од иначе препознатљиве потрошачке психозе: купи све што можеш јер сутра ће бити скупље, није у овом случају повезано са било каквим економским прогнозама, колико са далеко јачим економским аргументом: нико више нема толико паре да би формирао јефтине залихе и колико толико "матирао" очекивањи даљи раст цена.

У овом тренутку ништа мање важан параметар у "оценам" животности инфлације јесте и то: колико је она заправо освојила привредне токове и може ли се у толико мери препознати у свакодневном пословању обреновачких предузећа?

Одговори на ову дилему у ствари само потврђују горе наговештеној тези: нагли инфлациони токови не само да су се уселили у фабричке хале већ већини привредника створили додатне "финансијске и тржишне главобоље". Примера ради у част "нових" економских кретања обреновачких

вачка "Ласта" је у мају издвојила тројструко више средстава на име материјалних трошка него ли у почетним месецима ове године. Директор "Биопротеина" пак, не без

ност поједињих резервних делова за потребе саобраћајне организације "Стрела" "јача" за несхваталих 200 одсто!!! Мало ко од иначе искусних привредника истовремено верује да

Снимак: Небојша Весић

уочљиве забринутости рачуна да су у последњих месец дана цене репроматеријала и сировина скочиле за неких 40 одсто у просеку, док је вред-

је то само тренутно искакање из Владиног колосека, а много више у сопствене процене да ћемо се до краја ове године ипак морати суочити са тро-

ИЗ РЕПОРТЕРСКЕ БЕЛЕЖНИЦЕ

БИТКА ЗА БОСНУ

Старији још увек памте чувени стрип "Јулија Џонс". Једини квалитет поменутог састојао се у томе што је излазио у наставцима, сваког дана, од 7 до 77 година. Наравно да ми је понестало стрпљења да дочекам крај или сам повремено у том легендарном стрипу дозволио себи да приметим – напредак у напредовању у међусобном обрачуну још чувенијих јунака. Зaborавио сам аутора стрипа али изгледа да су га извукла из прашине "шесторица из Стојчевца". Дан је био леп, колико је то у нашем случају уопште могуће. Босанска раја, њих нешто око 150.000 изашла на улице у потрази за хлебом којег поменута шесторица нису имали при руци, иначе би дали. Нема, поје се. Дупло толико Европејаца обашка американо било је спремно да га дотури под извесним условима или пошто је реч о дрском мешању унутрашње ствари наших мржњи, чули су се предлози да је боље да пасемо траву, кад попасемо, Цимерману у инат, да пређемо на корење. Бог је на нашој страни, кише је било преко мере што иде у прилог корењу. Краљ је за сад уздржан јер не зна где би с толиким вегетаријанцима. На топ листама у Херцег Босни, три најмоћније "дискографске куће" употребиле су свој утицај, непојамну машту и смисао за већ однекуд познату пропаганду, да на лествици популарности прогурају своја три хита "Од Требиња до Билеће турског ува бити неће". Глас из мрака поручује да је мали корак од антиалкохоличара до вамира: "Ми Хрвати не пијемо вина, него крви закланог Србина". Трећи хит је већ прешао границу с изгледном намером да се трансферализа продолжи: "Од Санџака од бродскијех врата, неће бити Срба ни Хрвата". Песма је код ова два братска народа примљена са олакшањем јер неће морати да се колује међусобно. Тог дана сам чуо у Стојчевцу да се овај програм само реемитује у Лиштици, Љиш Чаршији и Бајној Луци. Хотел у Стојчевцу и околина наоружани до зуба. Неки кажу да то специјалици чувају народ од оних унутра. У којкарници хотела преко 200 кибицера или велика партија се игра у суседној сали. Те вечери, у ТВ дневнику, одмах након саопштења о самиту шесторице ишао је прилог о Олимпијади ЛУТРИЈСКИХ радника tous Yugoslave, то су они што нам легално продају коцку.

Дошли из свих наших конфедералних државица што није промакло једном члану Председништва СФРЈ и да у томе види прави пример братства и јединства. Истина је мало другачија: само је још коцка јача од политике, бар овде. Иначе из оне сале пустили само једног да саопшти да није постигнут договор али јесте: напредак у напредовању! Ствар ми је врло сумњива јер своја има већ четири дана како се не пушта и не постројава – сигурно се спрема нешто велико. Битка за Босну по свој прилици. Тројица су автоматски искључена из игре, дакле, сведоци су непожељни. Када су једног Андријевог јунака (Иво Андрић, књижевник, нобеловац, описивао мостове, касабе и људе али ништа слично није срео, ни видео, прим аут.) питали који им је везир најбољи, човек је одговорио: Онај који је вамо пошао, а к нама није дошао! Безбеди.

забележио Петар Лалић

Прва седница "Еко" фонда

Ових дана одржана је прва, конститутивна седница Управног одбора "ЕКО" фонда чији су чланови изабрани на последњој седници Скупштине општине Вршић. Директор именован је много раније. Комисија за избор и именовање одлучила је да ту дужност волонтерски обавља Срђан Милосављевић, секретар скупштине за урбанизам стамбене и комуналне послове.

Одбор још нема правног посла. Тако треба да се донесе Статут и остале неопходне документе али је на састанку договорено да се формира стручна служба. Члановима Одбора стављено је у задатак да размисле о питањима која би се могла уврстити у Програм фонда који такође тек треба да се донесе.

Прошло је готово пола године од дана ступања на снагу Закона о еколошкој ренти. Скупштина општине Обреновац учинила је тек први корак. Имена људи који су у Одбору дају најдуже неће посао који предстоји схватити озбиљно, а Фонд оправдати сврху свог постојања.

М. М.

ицијеном инфлацијом, чак и до два пута већом од "оптимистички запланиране"... Уосталом не мали бројњи је, сада се показало на тржишну корист, такве прогнозе "применио" и у овогодишњим финансијским плановима.

Једна од препознатљивих мера у борби са инфлацијом, али и непобитан аргумент у њену присуству су свакако у последње време израженији притисци запослених за већим личним дохома, чак и у колективима где нема ни производног ни финансијског покрића. У прилог томе изјава првог човека "Стреле": овај колектив је мајски доходак увећао за скромних 15 одсто, а сличним примером је "закорачио" и остатак обреновачке привреде. Није ли то заправо права мера колико се у "бази" уздају у Владине прогнозе, а колико у интерну књиговодствену и финансијску статистику која у многим сегментима не обећава баш тако "мирне dane"...

И на крају, не сме се потенити ни црно девизно тржиште и све израженији притисак на званични курс марке. На једној страни опет Владино, не баш тврдо обећање да о новој девалвацији за сада нема говора, на другој чињеница да готово свакодневно не платоу испрено-вачког "Централа" динар у односу на немачку марку губи чак и до 5 одсто своје вредности. Од 15 Марковићевих колико је на црној берзи вредела "Дојчланд" марка, након последње девалвације, већ у прошлјој недељи само су је срећници могли наћи за 18... Процене су, не без основа, да ће се у текућој недељи попети и на 20. Уосталом у досадашњој економској пракси црно девизно тржиште се показало и доказало најоптималнијим наговештајем сваке нове девалвације, а о новом паду динара се на њему последњих дана интензивно говори.

Једнако са поштовањем савезних процена и једнако са подозрењем на њихову животност, ипак остаје отворено питање – колико је већ у овом тренутку инфлација поново постала саставни део наше свакодневице и хоћемо ли се и наредних месеци у којој мери са њом борити.

Ако се све сабере, много мање се треба узdatи у Марковићеве "тврдкорне ставове" а много више окренути већ наметнутом питању: хоће ли се ускоро "гласити" и кованица у Топчићеру и кренути са трошменским радом?

Новка Павличевић

РАДНИЦИ БАЗНЕ ХЕМИЈЕ У СКУПШТИНИ ОПШТИНЕ

ПРОВАЛА РАДНИЧКОГ НЕЗАДОВОЉСТВА

• Од закључака донетих у присуству потпредседника Народне скупштине Боривоја Петровића ниједан није испуњен па су радници 8. јуна дошли у зграду Општине. Ако је само део оптужби тачан, онда базној не требају принудне мере већ оптуженичка клупа.

"Ватра" која већ два месеца тиња у ЛАБ-у, проширила се ових дана и на остали део Базне хемије, па прети опасност да се претвори у прави "пожар". Пламен је букнуо оног тренутка када је радницима, који и поред свих обећања нису још примили минималне личне дохотке за април саопштено да сви они чије присуство није неопходно од понедељка, 10. јуна иду (без уручених решења) на принудни одмор до даљег, или и вест да ће њих 200 бити отиштење а на посао примљено 100 нових људи.

Пошто су оценили да у колективу немају с ким да преговарају јер у никог немају поверења, напрека су одлучили да помоћ потраже у Скупштини општине.

Испајављено у петак, 8. јуна, око подне, стотинак радника који су успели да се "пробију" (многи који су желели да дођу остали су закључани по канцеларијама и погонима фабрике а "бунтовници" уписаны у тифтер), стигли су у Скупштину. Пришли су их председник ИС Славољуб Игњић, секретар СО Небојша Аријаутовић, секретар секторијата за привреду Боривоје Велимировић, дошао је и секретар ОВСС Драгољуб Станковић из Београда се хитно вратио и Вукашин Божић председник ОВСС. Народни посланик Миладин Томић се није одазвао позиву да учествује у разговору уз образложење да не може да напусти посланичку канцеларију (јер је дан за пријем грађана) или је раднике Базне позвао да уколико желе могу да дођу ког њега (!) што они нису учинили.

Своју муку и туђу бруку изнели су онима који су хтели да их саслушају и заједно са њима покушају да нађу пут за решење проблема. Ово тим пре што је стање у колективу такво да се лако може десити да, како каже Србољуб Гајић неком падне напамет да одврне вентиле. (!) а Базна зна се није фабрика чоколаде, па неће потећи ни млеко ни шећер.

Требало би подоста времена и простора да се изнесу сви проблеми, прљавштине, ма-

хинације и злоупотребе о којима су огорчени радници говорили од оних да је Раднички савет под притиском директора доносио разноразне штетне одлуке а они који су се томе противили проглашавани за неподобне чланове, шиканирани или најутичили којима је говорио Владимира Бајић, преко оних о штимованим пописима, о хиљадама милијарди које у виду робе, материјала, опреме и машине који годинама труну бачене у кругу фабрике (трава скрива немар) за шта је до-

узима провизију и да се лови у мутном.

Не први пут изречена је тврђња да неко хоће да Базну доведе до краха, а онда је купи будзашто. Отуда и све гласнији захтеви да надлежни покрену питање одговорности.

Фабрика се гради готово десетију и по. Достигла је вредност од преко 200 милиона долара и једна је од највећих инвестиција у Србији.

После скоро десетогодишње "владавине" Саве Поповића, било је тешко наћи

Радници у Скупштини

казе спреман да поднесе Милица Стефановић, до оних да нема паре не само за минималне ЛД, набавку сировина, резервних делова, исплату дуга добављачима енергетских флуида, него ни за обичну шмирглу, али да се зато с друге стране, закуп виле на Дедињу у којој стањује Славко Ђулем, директор ТДИ-а, плаћа 2500 долара, да се баш сад приватницима за пет дана рада на равнању круга издаваја 750 милијарди доводе опет, приватници да мењају стакла на прозорима и вратима, да се ангажовање стручњака са стране (приватно предузеће "Хеминг" из Тузле и ХИП-а Панчево) редовно исплаћује по 200 милијарди стarih односно од 12 од 16000 марака месечно, без обавезе да се те паре оправдају радом и резултатима (ТДИ је добијен, 15T чистог, "мућкањем" тј. спајањем елемента ван система, не у континуираном процесу производње јер "32" још није "освојена") о чему су говорили и Бајић и Павловић и други, а Бајић чак тврдио да неко

новог директора. Знајући за стање у Баричком "Складру на Бојани" једни су као Драпковић остали упорни у одлуци да не прихвате ту функцију, други су, као Ђелановић, дан након именовања узели радну књижницу и "побегли" из Искре, трећи као Јакшић нису имали куд па су посао прихватили. (и због тога се тешко разболели).

Миша Пауновић је прихватио изазов и, добро се снашао. Свесрдно му је помогао заменик, човека који је од почетка у Базној, Драган Вујадиновић. За све ово време нико ником није полагао рачуне или "недај Боже" одговарао.

Поповић је на време "дигао сидро", Пауновић је након поднете оставке, (тражена је одговорност) постављен за саветника директора холдинга (!?) а Вујадиновић се, кажу, спрема за пензију и рад у сопственом предузећу. Ту је нови Пауновић, не Миша, већ Миодраг, ко је, ето, пао у део да буде на челу колективе у отсутном часу и спроводи оно

што су предходници му започели. Истина неће дugo бити на том месту јер се припремају нове мере. Не привремене како су то представници Беобанке најавили јер за њих нема законских основа, али кадровске свакако (ако се у међувремену не "изроди" нешто треће).

Заједно са представницима СО и ОВСС радници Базне су одлучили да на разговор позову Боривоја Петровића под председником Скупштине Србије, министре и посланике, представнике банке, холдинга, синдиката, све они који су о гланцима Базне пред промајске празнике већ расправи-

љали и донели закључке од којих практично ниједан није реализован.

Разговор је планиран за уторак, 11. јуни. Радници Базне ће до тада без обзира на најављене принудне одморе бити на послу. У циљу безбедности фабрике, али и безбедности свих нас водиће рачуна да се ништа непредвиђено не дододи.

Очекује се да Банка постави ултиматум Влади да се коначно определи да ли је за ову инвестицију или не. Да се пронађу људи у које ће банка имати поверења. У међувремену мора се пронаћи начин да се радницима исплати минимални лични доходак без обзира што Фонд одбија да то учини јер паре ни после три месеца нису враћене.

Мирјана Митровић

ПРОЈЕКТАНТСКИ АТЕЉЕ "СТАРИ ГРАД" ГРАДИ

Пословни занатски центар

• На 2.500 квадратних метара 75 јединица пословног простора. Рок – крај године.

Постављање камена темељца

После вишегодишњег напетања, неспоразума и одуго-влачења, ових дана и званично, уз пригодну свечаност, говор и коктел отпочела је изградња Пословног занатског центра "Обрсно-ван" на локацији код "Југопетролове" бензинске пумпе.

Како је већ познато Центар ће са 75 пословних јединица намењених угоститељству, занатлијама, специјализованим продавницама заузети површину од 2500 метара квадратних. Половина локала је продата, а остатак чека своје купце. С обзиром да је известан број малопривредника проблем решио приликом расподеле привремених објеката или на други начин (отварање локала у сопственој

кући или изнајмљивање) можда је изградња центра мало закаснила.

Но, они који инаку купе локале у Центру чији се завршетак изградње очекује крајем године, биће у савременом објекту који ће бити опслужен интерном саобраћајницом, пуним бројем паркинг места, а све ће бити допуњено зеленим површинама, ниским и високим растњицама.

Атеље "Стари Град", кућа којој је све поверило од плањирања до усељавања потрудила се да уради такав пројекат да се у кругу Центра у слободном простору могу одвијати и друге активности.

М. М.

Притисле су нас друге муке па се у последње време ретко говори о крајама друштвене имовине иако је, шире гледано, поред свега другог, и она крича што нас данас муче те, друге, бриге.

Што су крајеве веће то се о њима мање зна и мање говори и све се обично заврши тако што "вук поједе магарца". До "афера" дође тек онда кад неком ко трпи пукне трпило па нешто "зуди тамо где треба" или се неко заинати па чачка, чачка док "не исчака мечку". Чак и кад све изађе на видело, кривци се пронађу и казне, друштво нема много од тога јер се штета никад не надокнади или се не надокнади у целости.

Због свега горе реченог као позитиван пример највадимо одлуку Савета Образовачке "Ласти" по којој се све штете нестане надокнађује, а која није само слово на папиру већ се доследно спроводи у пракси.

У "Ласти" се не може десити да се например, са возила скине алтернатор, а да за то нико не одговара и не надокнади штету. Краје се, истина, дешавају, ту недавно нестанали су вентили, вирбле, пиштоли за ваздух и фарбане, све скупу 10.000 динара. Многи то не би ни помињали али у овом колективу је све надокнадено. За оно за шта је задужен појединачна, штету плаћа сам, а за оне алате и опрему коју користе сви штете се дели на равне части почев од шефа гараже па ниже. М. Митровић

ВУКИЋЕВИЦА

СЕЛО СА ГРАНИЦЕ

• Вукићевица је једно од ретких села у Србији које се не жали на судбину што је на граници између две општине. Вукићевица не зна тачно ни свој рођендан али ни значење оне народне "вукићевачки кмет појео квасац" или то им не смета да буду први домаћини и да живе у еколошки најчистијем селу у Општини. Камен темељац за цркву донет још 1936. и на томе остало, док за Дом културе камен још није стигао.

Ако сеоски учитељ Живорад Стевановић оствари своју давашњу накану и лати се историје, Вукићевица би могла добити и прву писану хронику. Овако, о настанку традиције само се ретко приповеда.

Име није спорно, у част је речице која се тамо негде код ТЕНТ-а слива у Саву... Век трајања још увек "под сумњом"? Тек толико да сву кризицу за вукићевачку сакодневницу сносе досељеници из Херцеговине, Црне горе и ко зна откуда. Први су прокручили шуме и решили да парчету посавске земље удахну живот... Арсеновићи, Велимировићи и Станисављевићи су једнако историја села. Порекло им се најдуже памти, а и данас их је највише.

Село на граници, једнако разапето између убских и обреновачких интереса, и једнако у добром и разумним односима са "обе стране"... Овде се на општину толико не кука, схватају једни друге... И финансијски и људски. Не само из разлога што се у Вукићевици добро живи, већ је то у бити људи... Кротак је и вредан вукићевички сељак.

Много је умних започело у сеоској школи, а међу њима познати лекари, инжењери, има и доктора наука. Миша хармоникаш је с оне стране... Ваља се у овим тмурним вре-

лома. Само је вера у људима остало и опстало...

На први поглед све је у Вукићевици типично: куће разбациле по плодној посавској земљи... Сокаци и засеоци у

ла ако затреба, а млади су иначако већ одавно прерасли сеоски културни живот.

За разлику од телефона, месна кафана је у сеоском амбијенту најзад добила своје место. На радост и част мештана. Тамо се бар може и о земљи, и о политики и о сељачкој музici...

Хлеб се овде меси суботом, а шљивовица потегне сваки дан. Какав је то домаћин који с јесени казан не запали и за сеоску славу прасе не закоље?

Постојан је то и разуман свет. И штедљив на неки начин: најмање даје држави и адвокатима. Зато је ваљда и кућни буџет већине дебљи од оног у месној заједници. Шта тек речи за Мијајловиће, Лазиће, Радановиће, Тадиће, Арсеновиће, који својим капиталом одударају од сеоског пропсека. И општина би им позајмиле на толикој финансијској снази.

Две сточне фарме у суселству, она у Орашцу и друга у Бананима, а село еколошки најчистије на београдском подручју. Званично! По доброј пијањој води и здравом

воздуху су некако и општински изузетак. Зато ваљда и нију на реду по питању сеоске амбуланте. Радују се једнако и оној у Грабовцу. Код лекара се не иде без преке потребе...

Староседеоци су овде још главни, викендаше на прсте да преbrojiš. И млади најдном лист окренули, неће тако лако из села. Некад се по младу морало преко Дрине, данас се на срећу девојке удају "унатрапке" – од града ка селу. Неки то повезују са "новим политичким тренутком" а други са "јаким капиталом". Свеједно: вредност и предност сеоског младожења је неспорна... И у "имишу".

На међи политичких, комуналних и других "савремених" потреса, овде се ипак осећа спокојство – и живот. По узору на ону Илићеву "Сеоску идилу"... Сокаци мењају природу, људу су годинама једнако срдчани, добројудни и праведни.

Само да још могу разабрати шта крије она "народна" – вукићевачки кмет појео квасац!!!

менима каткада и провеселити.

Само је мањка попова. Славе се сеоске славе, за Младу недељу коле и пече, али Цркве ни од корова... Још 1936. године довучен је камен – најмеру је најпре одложио рат, а потом и комунистичка идео-

којима се не мирује ради се и гради даноноћно.

На другој, "сумњива сеоска политика"... У центру никде препознатљивог обележја из "протестерских дана" – сеоског Дома културе. Овде га никада није ни било, као никада за њим. Ту је сеоска шко-

Овде људи не беже од земље

Овде људи не беже од земље. На против и они што имају службу у граду, кад дођу кући, узму мотику. Зато нико од 15-це којима је земља одузета и не помишља да одустане од захтева за враћање. Није много, ком хектар, ком 5, неком и целих 12, тек Комбинат ће морати да врати 76

хектара Земља, кажу, није скупа. Може се купити за 100.000 хектар. Вукићевчани су добри производачи млека. Има и рекордер, али што се исплате за предато млеко тиче, иако нису у спрези са Комбинатом већ са задругом Љубинић, слика је иста. На новац се чека по месец, два. То што имају најмањи доходак од пољопривреде у

општини практично не значи да они лоше живе. Успели су да се "прошверцују" кад је својевремено утврђивана "земљишна класа". Решили су да што мање дају држави и адвокатима па се зато не свађају не туже и не суде, ни око земљишних међа, ни око чега другог. Сеоско мирово веће практично нема после.

ДВА ТЕЛЕФОНА – ЗА ЦЕО СВЕТ

То што већ осам година не заводе месни самодопринос не значи да не желе да учествују у изградњи села. Лакше им је и практичније да пођу од куће до куће и скупе новац за оно што су научили. Нема посредована банке, девалвације, чекања, натезања. Овако је брже и ефикасније. Поред главног, имају

још два сеоска асфалтна пута а сви остали су пресути туцаником. Сијалице никде ни за лек. Тражили су, молили и кумили и на крају дигли руке, бар привремено. Управо се ради реконструкција нисконапонске мреже, па ће после тога ваљда доћи и расвета.

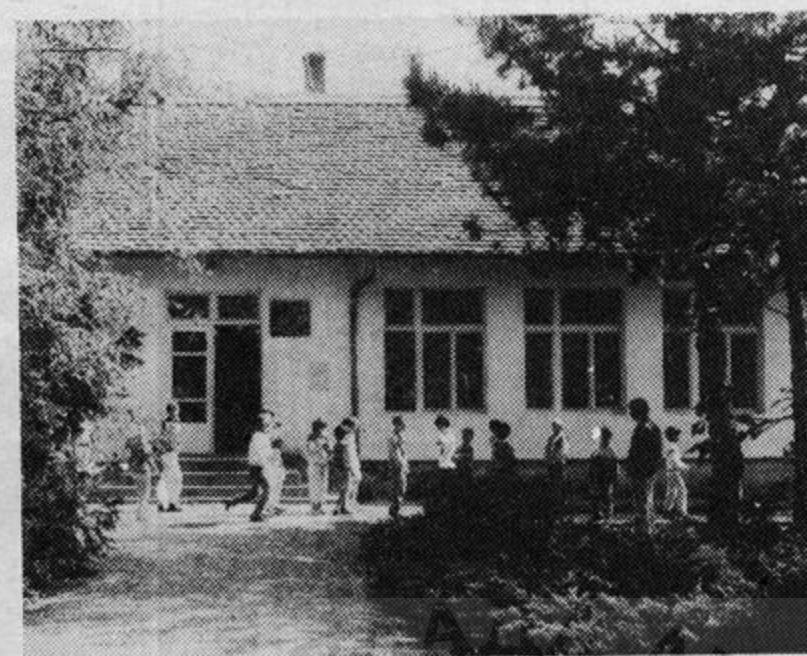
Њихова главна веза са светом, и за оно, недај боже и за оно лепо, су 2 телефона. Један у МЗ и други у Задрузи. Кад неком затреба ту су. Шанса да 100 заинтересованих брзо добије сопствене приклучке практично нема док се не изгради централа у Обреновцу.

ЗАНАТИ ИЗУМРЛИ – НИЧУ ПРЕДУЗЕЋА

У Вукићевици нема занатлија. Занати су одавно изумрли али се су прилике да ће их заменити савремена производња. Ових дана отворена је прва мала приватна фабрика – предузеће за производњу пластичних производа и вентила за воду. Власника, Љубоја Арсеновића, нисмо успели да нађемо, (отишао је послом у Београд), али смо од мештана сазнали да ће за почетак запослити бар десет радника. Ако тако наставе ко зна где ће Вукићевчанима бити крај.

ШКОЛА ПРЕД ПРЕПОРОДОМ?

• Некад 108 ћака, данас четрдесетак али и то је напредак у односу на пре коју годину

На почетку свог учитељевана Живорад Стевановић је у Вукићевачкој школи (1955) имао 108 ћака. У комбинованим одељењима, сам, и пре и после подне, увече је једва проназио врата од умора. Сад у школи са 40-тора деце раде два учитеља (четвроразредна школа). Деце је мало, а опет више него пре неку годину. Од јесени биће и 12 првака. Школа је одувек била и остало центар свих сеоских дogađањa. Ту су се држали зборови, приредбе, доносиле важне одлуке. Уча Живорад одувек активан и у свим акцијама, сад посао препушта млађима. Зоран Арсеновић, председник МЗ имаје шта од њега научити не само зато што је био његов ћак, него и овако, о животу уопште.

Припремиле:
Новак Пајићевић
Мирјана Митровић
Небојша Весић

ПРЕ
ПОЧЕТКА

”Бели спорт” се саплео на ”мрежи”

• Ни после годину дана од доношења одлуке којом је за инвеститора за изградњу тениских терена именован Дом културе и спорта није пренета на коришћење локација за будуће објекте. Изврши савет изнео на тржиште нову локацију код Купинца.

Прошло је тачно годину дана од ”озваничења” скupштинске Одлуке којом су делегати послове инвестиционе изградње II фазе Банског рехабилитационог и рекреативног центра препели на Дом културе и спорта, а од наговештених инвестиционих замаха ни трага?! Чак и оно што је дане изгледало ”лак за логај” – изградња тениских терена као најефтинијег и најренабилитијег ”дела” будућег комплекса, годину дана после још увек је само пук иницијатива ”инвеститора” од које се упркос свеопштим залагањима и обећањима даље није одмакло. Упркос, за данашње време и данашње услове ни мало беззленој чињеници – да је за ту намену обрновачки електрогигант био определјен неких 1000 старих милијарди, а у оно време и под оним условима доволно бар за три четири терена за ”бели спорт”.

Разлог: чудан и још увек неразјашњен сплет околности (у првом реду бирократских) везан за неопходно решавање имовинско-правних односа, како би се са послом уопште и стартовало.

Ако се у овом тренутку остави по страси: право логична чињеница да је таква једна ”пратећа” Одлука скupштинску процесуру морала проћи када и горе поменута – основна, остаје ипак отворено питање: због чега и данас на уопштним службама стоји ”ад ага”?

Најпознанији за ”контролу” делегатских одлука, председник и секретар Скупштине општине истичу да је још прошли године, одмах након одлуке о именовању новог носиоца инвестиције интерно (а то значи у скupшинском Председништву) договорено да се са овим послом одмах крене, а обавеза да га припреме била је у надлежности председника општинске Владе, општинског Комитета. За комуналне послове сходно таквом ображложењу, никаквих препрека није било да се имовински односи одавно рашичите.

Имајући у виду овакво ображложение ”с врха”, изненађује одговор председника Општинског Комитета за комуналне послове, да тако нешто последњих година дана од њега нико није затражио, нити му је познато да је по питању имовинских односа на том терену било шта нејасно. У катастарским књигама јасно стоји да је земљиште експропријано у корист скupштине општине, а за потребе данашњег ХУП ”Србија”. Тренутно не постоји никакав правни основ да се земљиште ”уступи” Дому културе, а евентуална скupштинска одлука о томе морала би проћи законску процедуру – почев од промене урбанистичких услова на надаље. Правог одговора зашто то све ”процедурално” није урађено у последњих годину дана, опет нема!

Шта на овога спорост каже Бранко Милошевић, директор Дома културе: ”У циљу реализације договореног обраћали смо се неколико пута усмено, а с почетка ове године надлежним општинским органима и представницима СО упућен је и

званичан допис којим се у интересу инвестиције још једном подсећа на хитност посла”. Колико су таква обраћања ”утицала” на одговоре, висе је него јасно... Зато је и разумљива завршна констатација директора Дома да ”све ово што се дешава иамеће утисак да неко намерно кочи целокупан посао и да тај неко има потпуно другу политику од политике Скупштине општине”.

У позадини свега, као да лебди питање: колико ће заправо бирократски немар коначно ”коштати” и носиоца инвестиције и Општину и шта се све због неразчишћених општинских односа за ових година дана изгубило. Ако се отпише ин-

флацијом обезврежени капитал, остају друга два ”адута”: истина да би на овом терену квадратни метар терена за бели спорт био далеко јефтинији с обзиром да главни објекат постоји а он је најчешће вредан чак две трећине целокупне инвестиције, као и то да је Дом културе итекако заинтересован због заокружења своје целокупне понуде.

У контексту овога стога заиста помало наивно делује последња скupштинска одлука о ”утврђивању привремених услова за уређење простора за комплекс тениског игралишта уз Купинцу”. Никако због било каквог стартног негира-

ња евентуалне конкуренције, колико због почетног образложења надлежног органа који је ”оценио и проценио” да постоји изражена заинтересованост грађана а пре свега младих за тениским теренима.

Процени на први поглед не мањка истина, али уз додатну напомену: готово идентична родила се још пре годину дана, али је због нечије спорости или пак непоштовања скupштинских одлука још увек ”заробљена”.

Шта ће се напокон десити ако се исти или пак сличан немар или сценарио понови на примеру неке друге, далеко крајније и сложеније инвестиције, не узбуђујемо се чак и да наслутимо последице!!!

И. Павличевић

ОБРЕНОВАЧКИ КОРЗО

ДАНАС НЕМА ФИЛМСКЕ ПРЕДСТАВЕ

ПИШЕ: ПАВЛЕ НИКОЛИЋ

Тихо, готово илегално, далеко од очију и још даље од срца обрновачких филмофила престао је да ради биоскоп ”Належ”. Једини прави биоскоп угасио се сам од себе, пошто су његови посетиоци дефинитивно увидели да је стварност, политичка и политички ген, нервозна, конфузна и депримирајућа важнија од културе прогонење на ивицу Безводне пустине, од уметности коју многи наши мало-

”Данас нема представе”. А то ”данас” значи и сутра, и кроз месец дана и кроз годину... Угашена неопека сијалица на улазу у биоскоп. Џре гвоздене решетке на улазним вратима као да штите мрак и тишину у холовима и сали. У малој билетарини стоје празна каса, празан сто, празна столица. Тетка Вера ”благајница” је одавно у пензији. Оне млађе, што су је замениле, више и не долазе. Због кога би.

Грађани још увек сматрају луксузом, од пусте разбириге и два сата бекства од овог тешког и неразумног свакодневног кошмарца. Баталерији људи колективно гледају домаћих и холивудских шефлерлема, закључују се у себе и по себи роваре преиспитујући се: шта ли ми је све оно требало, а шта ли ми све ово сада треба.

Остало пусто здање у центру чаршије. У огласним таблама пожутили хамер на коме пише:

Посетилаца нема. Пестали војници, теренци, кложари, љубавни парови, случајни пролазници избегли од кише и снега.

И Пунише Илића нема уз улазна врата. Скупши дознаке, па у пензију. Шта да ради. Кome у кино кабини да каже: ”Крећи!”. За кога у пустојали да зазуји машина, коме да се огласи оно ”динг-донг”, коме да се урликне уморни, олињали лав са шипице ”Метро-Годвин-Мајер”, коме да светли бакља у ру-

ци девојке са ”Колумбијине” шипице? Све је празно и тамно. Нигде живе душе.

Пре рата бисокон је био на спрату хотела ”Гранд” (данашњи ресторани ”Сутјеска”), па је ’46. у пожару изгорео. После су филмови ”играни” у ”Берзи” на месту данашње робне куће. Кад се огласила трговина, биоскоп је срушен, а са њим и права летња филмска башта. На крају се филм улогорио у нови бисокон. Почело је са ”Солунским атентаторима”, ”Конаничима” и ”Принцом Ваљантом”, а завршило се са оним избледелим словима на савијеном хамеру: ”Данас нема представе”.

Ни један десетине и стотине хиљада посетилаца да пита: Зашто? Шест десетина дуга разбирига и једина истинска обрновачка радост зврји празна јер су је они, којима је служила заборавили.

Ако и нема посетилаца, иноћу се у биоскопу нешто чудно догађа. Покојна Кева продаје карте невидљивим посетиоцима, покојни Сава поништава улазнице и докијује покојном Драгану ”Филишију”: ”Крећи Драгане”. У сали седи покојни Мика ”Кардеш” и сам гледа само њему видљив филм. А на платну Клерк Гебл, Вивијен Ли, Лесли Хајард, Гари Купер, Грејс Кели, Џон Вејн, Спенсер Траси, Џејмс Кегни... Одједном се огласе ”марјачи” из филма ”Бал на води”, затруги Хари Џејмс и прелепа Естер Вилијамс зарони у воду. Тад се на тренутак попале све светла и нагло угасе. Све нестане. Једино се чује како покојни Абија на задњим вратима лупа гвозденим кључићем жељеши да остави моторцикл и покретну алатару.

Ко не зна како иноћу дише биоскоп тај у ово неће ни поворавати. Једино Драган Комленски последњи директор биоскопа зна да у овом има нечега. Публика је већ давно заборавила за бајке. Да су изгледе из нашег света сведочи и онај катанац на вратима биоскопа: ”Данас нема филмске представе”.

СТРАХ ОД УН

• Шта о ЈНА и за родитеље да не војске ”дез

Без обзира на чин досадашњих времена сручило (и в словенске народе ли се и колико, и вену снагу друштва бар донекле умирила страсти?

Ако се изузму већ (националних пола) војска преведе на тренутног рејтинга вера или невера ће безбедност и буд

Драган Алексић, само делић армије литељичког јуна објавио Луци, Вршуци и Задар предочи колико је ”Србин иде у војну” увек је далеко више нападима на војску слика из Сплита се не толико убедио ношљиву дозу ст... Чак ни уочљива Барича, када је

КИША

Иако још нема з овогодишњи пољопривредни услови, засигурнији на наредни ред.

Најмање опасност је да дужности она је даден подопривредни кордант једино је уместо крајем јуна, јују тјеком 5. јула на

Највеће последњији Код ове културе је дужност температура на капије у фази рано проглодирати и текако умањити очије.

Овакво време не влаге тешко ју је под овакво време културе је задовољен

Текућим временом културе. Ако се изузимају највећи временских уда

ФОРМЕ

Боголјуб Копитић

Срђан Спасић

АЛИ И ДАНАС "РАДО РБИН ИДЕ У ВОЈНИКЕ"

националним војским кажу и шта мисле будући војници? • Страх "резервисан" синови верују да Армија још увек није затрована национализмом. У национализирали би" тек ако то прво учине "испиници" других националности

енцију да се у свеопшто деградацијости, последњих месеци највише на обалних и физичких) и на рачун Југославије, остаје отворена дилема: да ли верује у дојучерашњу непријатељску, и њену способност (и дужност) да разбуктала политичке и националне

познате оцене и процене званичних тела и не скривене тежње да се и врен националног, прави показатељ. ЈНА "међ народом" је несумњиво башната регрутута у "оружану силу", цену љубави.

Боголјуб Копитић и **Срђан Спасић** су младих која ће овог "узаврелог поиска маслинасте униформе (у Бању Јелбу), али довољан да бар донекле нас са поносом а колико са страхом је"? Судећи по њиховим речима – још је онога првог, војничке части... О се додуше не без подозрења слуша, или и тера на размишљање, али чини једно да код младости створи неподозрење и страх.

Симона на лицу Срђана Спасића из свом упути прочитао коначно одре-

дите – Загреб, не би се могла охарактерисати као бојазан за сопствену судбину... "Више се осећам непријатно, каже, него је уплашено. Радио бих у неки други регион, јер колико сам чус, у Загребу војнике не цене баш много. Ипак, то је може умањити лични понос што колико сутра облачим униформу."

Рекло би се да се од војничког статуса толико не зазире, колико од места у коме ће се војнички рок одрадити... Јер, размишљања тројице Обреновчана су по том пријатељствујују јединствена: на листи жеља Хрватска је на последњем месту, без обзира на додатни аргумент – да ниједан од њих не размишља уско национално, те да ће и у будућем војничком животу једнако гледати на припаднике других националности – само ако су часни људи. Боголјуб Копитић је чак уверен да су све те среће међународном иса војском много више исполните и заслуга заваничне политике, него што их је у свакодневном животу.

Чињеница је, а њу не оспоравају ни саговорници, да је у данашње време страх од војске и војничке судbine ипак "резервисан" за родитеље, а не синове. То најсликовитије сведочи и спонтано Срђаново питање: "Шта ли ће рећи моји када чују где идем", у коме је, нема сумње, било далеко више забринутости за родитељску него ли за сопствену судбину. Уостalom, данас су све чешће на сцени очеви који ће радије заједно са децом одлажати у затвору, него ли "јединца посласти Хрватија".

На сву срећу, млади Обреновчани далеко трезвеније и мање емоционално размишљају. Једнако због чињенице, коју сва тројица не заобилазе... "да политичком још нису толико задовољени", као и због још увек присутне вере у сигурност али и потребе ЈНА, као јединог и непријатељског гаранта у "спасавању" Југославије. Без обзира у ком гарнизону, та обавеза је примарна и једнако јој треба одслужити.

Чак и на дилему: колико је у овако присутној политичкој консталацији снага, када већ сви говоримо о грађанској рату, потребније радити на некој националној, у овом случају српској армији, сва тројица су на истој таласној дужини – све док постоји Југословенска национална армија обавезе према њој су далеко прече, и она се морају испunitи... Национална војска? Није искључена, али само у случају "ако мој друг (из гарнизона) Словенац, Хрват, Македонац или било који други "дезертирај" у националне војске!".

Овакво определење свакако је последица и оног политичког: ови млади људи верују пре свега у Југославију, и без икаквог "pardona" истину своју чврсту југословенску опцију... Или како то објасни Срђан Спасић: "Југославија је у овом тренутку најбоље решење за све народе и све републике, а ЈНА једини која је може очувати и гарантовати". Наравно, мирним и демократским путем који млади Обреновчани не само заговарају, него и у њега чврсто верују?

Новка Павличевић

У МАНАСТИРУ СВ ХРИСТИФОРА

ЛИТУРГИЈА ПО ГАВРИЛОВИЋУ

• Лидер Светосавске странке др Жарко Гавриловић богослужио је "хулећи" на комунисте и петокраку.

Од раног јутра, 2. јуна, што са баричке, што са мислођинске стране, кроз поља тек уврстаног кукуруза и до паса изјакале пшенице, преко јаруга, стазицама кроз шумарке, што мало, што старо, сами или у групама, не марећи за спарину Мислођинци, Баричани, Обреновчани и њихови гости, хитали су да присуствују сала већ традиционалној светој литургији на месту остатака манастира св. Христифора.

Поред "домаћих" свештеника свету литургију служио је и др. Жарко Гавриловић, вођа Светосавске странке. Разлог више да верском чину не присуствују само верници.

Времена се мењају па су и речи Гавриловића упућене окупљеном народу након литургије и резанаја славског колача више личеле на речи неког политичара изречене за говорницом на неком јавном митингу, него на речи пастира

предаје будућем домаћину. Већ умoran, Гавриловић узима микрофон и видио узбуђен обраћа се народу.

"Без невоље нема богомольје, каже. Педесет година нама су владале распикуће и безбожници. Земљу су од народа отели, наше куће опустели. По српској земљи се више не чује песма – плач дечији, већ старажко кашљување.

Овде је зид плача за све оно што смо урадили нашем потомству које нас се мора стидети...

Свега смо се одрекли да бисмо се доловили зликовцима. Кум, кума ружи, браћа се разбраћаше, Срби разсрбише. Живимо у безбожничкој држави стешњени између ислама и римокатолика. Немамо бога у себи јер немамо мир. Свети Сава нас је измирио с богом, а и њега смо се одрекли да бисмо се доловили оном чије име овде нећу да поменем... Само смо у цркви једнаки

Снимак: Небојша Весић

Божијег. У сваком случају слика је била сасвим исковна.

Само час пре богослужења кад је народ већ увекшио хитаро ка манастиру тишину у више наврата пореметише изненадни пуцњави лована или неких што су имали вежбу, боже га знати, тек срели смо наоружане људе. Крај манастира шатор подигнут специјално за ту прилику, а под њим богато постављена трипеза домаћина Миме Јовановића, славска свећа и слике лијења, а на прочељу и застава СПО.

У подне сунце добро припекло. Зијо цури с чела, мириш свећа упаљених за живе и мртве још јачи. Чини се да се литургија отегла. Народ се премешта с ноге на ногу. Они мање побожни напустише службу божију па противно правила седе до шатора. Службујући с тајништвом иду од једног до другог и купе прилог за цркву.

Литургија је завршена. Овогодишњи домаћин, Мима Јовановић, реже славски колач и половину

браћа. Свуда другде нас деле. Знајте крст се не може подићи док петокрака не падне, рекао је Гавриловић и наставио:

Душе су нам пусте без Бога, а куће без деце. Безбожан човек је као шугаво прасе. Раслојили смо се и завадили. Тражимо склониште у цркви, национално помирење могуће је само уз њу. Вратите се својим дуговним коренима позвао је окупљене.

Стадо Божије још није успело да сабере мисли, а попово се зачу прасак најпре од петарди, а онда и из пушака. Пуцало се одатле, са светог места онако у вис и сасвим без везе. После су пуцали затварачи са пничких флаша.

Далеко, к' о огромна лења змија пружала се Сава. Мадо ближе својом величином и сплетом разноразних цеви поглед је пленила Базну хемија. Под шатором се чула хармоника.

Забележила
Мирјана Митровић

КОМИСИЈА ЗА ВРАЋАЊЕ ЗЕМЉЕ

375 ЗАХТЕВА

Закључно са петим јуном надлежној Општинској комисији је пристигло 375 званичних захтева за повраћај земље, педесетак више него ли пре петнаестак дана.

Посебан реферат, образован у Организу управу (четири дипломирани правника) већ је почeo са обрадом првих решења, а ових дана се углавном ради на припремним радњама за доношење коначног решења.

Прва званична решења којима ће бивши власници најзад добити своје парцеле се тек очекују.

Н. П.

НИСАМ ТИ ТО ПРИЧАЛА

ЖЕНСКИ РАЗГОВОРИ

"Не знам ко ће на крају попустити, али у доса-дашњем натјецању су обе стране подједнако тврдоглаве, крену "с врха" овонедељни женски разговор. Таман сам помислила да је главна "точка" сточевачко (д)ружење, кад другарица настави... "Ето, по други пут женски актив покреће питање сопственог министарства, а мушки посла(е)ници као да су слух изгубили?". Нешто се не сећам поменуте физиолошке мане из оних дивних дана митинговања, али ко је и другарицама крив: да се нису разбациле по којекаквим мушким странкама питање је којим би данас мирилом оди-сао српски Парламент – Диоровим или обичним афтершевом..."

"Није ми баш јасно шта би нам се министарских фотеља донело тражено, али колико видим неке се и без владиног ресора добро сналазе "у свету мушкарца", настави друга. Чини ми се да је пионирски корак по том питању учинила Милена Дравић без повратне информације како је прошла, па ме баш заинтересова ко је следећи покуси куни... "Розалији Пејић из Новог Сада је он најмање требао, – суверено води радионицу за поправку пушки." Женској храбrosti и умећу на части! И мушкију сујети уинат!"

"Црногорци су најзад учинили корак испред, доба-ци следећа. Таман да запитам откуда "детићима" толики слух по женском питању, а оно..." Ни жута греда још није залечена, а на паметим пада финан-сијска полиција?!... Не сумњајући ни тренутак у снагу црногорске финансијске мафије, размишљам о њеној (зло) употреби и на овим просторима... Наравно кад би се уз обавезно знање за употребу палице и водених топова нешто пооштрили критеријуми – има брате у нашој "ујој" и већих "махера" него ли је Вук и његови "обожаваоци".

"Када бих се ја питала, министарство бих најпре понудила незапосленима, а потом женама... С обзиром на "наше" големо присуство на Биро-мату би се свело на исто, закључих, кад "економ-ски стручњак" настави... Милион и четири стоти-не Југовића је тренутно без посла, а истом броју прети и технолошки отказ. Јасно је да знање и уложени новац у школовање наше деце све више постају мртви капитал..." Шта се другарица толико чуди: заједно са марксизмом и ону народну "Рад је створио човека" давно смо престали да подржавамо... И да јој верујемо?!

"Док ви разматрате актуелну проблематику ја се спремам за 22. јуна, најзад проговори и најласи-вија чланица за женским столом. Знам да је девети прошао "мирно и достојанствено", а нешто се и не сећам да се УСДО огласио новим датумом... "Авто мото Савез Србије" и "Нада" овога пута нису заборавили на нас – организовали су по први пут београдски породични рели. Место возача је искључиво резервисано за жене, а тек на суво-зачком седишту у обзир долазе породични след-беници".

Баш ми је жао што на поменутом нема места за господина Анту. Када се само присетим са колико је спретности и брзине промакао српским барика-дама у Борову селу, београдске препреке су за "рели мајстора" мачји кашаљ... Под условом да му се у жирију не задеси лично – Војвода!

"Анонимни" Филип Радуловић ми последњих дана нарочито мути памет: његове "Љубави Јосипа Броза" са свих седамнаест венчаних и не-венчаних жена, једнако ме потресају као и "непо-новљиво сузна" Данијела Стил... О неким да-нашњим, тек се шушка. За мемоаре је ипак рано!!!

Новка Павличевић

ВРЕМЕ ТАКМИЧЕЊА

СМОТРА ХОРОВА И ФОЛКЛОРНИХ СЕКЦИЈА ОСНОВНИХ ШКОЛА

На традиционалној смотри хо-рова и фолклорних секција обре-новачких основних школа,

одржане крајем маја приметно је одуство сеоских школа и квалите-тан избор музичког дела за хорску

смотру што је, свакако, заслуга ди-ригента и вођа секција. На програ-му су били Бетовен и Мокранац али и Ђело Јусић и Балашевић, а све је то деловало врло коректно па би вљало размишљати да смо-тра прерасте у такмичење.

Што се тиче смотре фолклора познаваоци кажу да није забе-лежен неки вели напредак али ра-дује оно што су показали млађи играчи из Барича и ОШ "Посавски партизани". Поред њих, на смотра-ма су учествовали основци из Сту-блина, ОШ "Јован Поповић" и "Змај" из Обреновца.

ТАКМИЧЕЊЕ ДРАМСКИХ СЕКЦИЈА

"... НЕДЕЉНО ЈУТРО" – НАЈБОЉЕ

Пет школа за Такмичење драм-ских секција пријавило је укупно осам представа, две у категорији млађи и шест у категорији старији узраст. Кад је реч о млађем узрасту жири којим је председавао књижевник Владимир Андрић од две представе малу предност дао

"Плаво боји снега" у извођењу драмске секције ОШ "Посавски партизани". Најбољи међу стари-јима били су јунаци "Једне обичне недеље" из школе "Јован Попо-вић". Одличан драмски текст Томе Славковића на сцену је поставила Јасмина Радосављевић.

Моје дете биће добар ћак

ПРИПРЕМАЊЕ УЧИТЕЉА ЗА РАД С ПРВАЦИМА

Поштовани родитељи, постоје догађаји који се у животу сваког човека називају прекретницама, који могу бити од судбиносног значаја за његов живот. Најважнији догађај у детињству је свакако полазак у школу. То је врло сложен догађај и вероватно често предређује будућност човека. Од првих утисака зависи је однос детета према учењу и школи, друштвима и учитељу.

Већина деце једва чека да пође у школу. Радују се и са нестриљењем очекују први дан. За собом остављају многе навике из детињства, а безбрину игру замењују учењем које ће бити њихова главна обавеза. У школи вљада одређени ред и режим и њему ће се бити сада потчињавати. До сада су сваких десет минута напуштали или се по-ново враћали истој игри, а од сада ће морати да седе, да гледају и да слушају учитеља. Почиње живот који, изискује велике напоре од деце са психофизичким и интелек-туалним особинама какве имају ученици првог разреда.

Припреме учитеља за рад у првом разреду састављају се у сле-дећем:

– детаљно анализира и проучава наставни план и програм за I разред

– прикупља и проучава стручну литературу из области: дечје психологије, педагошка психологије и посебних методика, а нарочито методике наставе почетног читања и писања

– прикупља и проучава уџбенике и приручнике за рад у првом разреду

– успоставља сарадњу са учитељима који су у претходној години радили у првом разреду, а којима он радо разменјује искуства и договорава се о наставним методама и поступцима обраде слова и почетног читања

– прикупља свеске ученика који су завршили први разред

– упознаје родитеље својих бу-дућих ученика: спроводи анкету ради добијања података који ће му бити значајни при планирању

"НЕ МРЖЊУ, ВЕЋ ВЕЛИКУ ЉУГАВИ СПРЕДЕЛЧИЈА ДУША."
(Софке)

Рад у првом разреду је врло на-поран и специфичан и искривљује интелектуалне, па и физичке снаге не само ученика већ и учитеља. У пракси има примера да се поједини учитељи опредељују само за рад са првацима, како би што боље ушли у проблематику рада са овим узра-стом деце.

Учитељ мора да приђе сваком детету онако како то захтевају ње-гове индивидуалне особине, да му пружи потребну помоћ, да га често похваљује, подстиче и да му пружи пажњу, љубав, али пре свега, стрпљење. Све ово захтева стручност и велике припреме на-ставника првог разреда.

Док још увек "бије биткј" за посљедња знања у раду са ученицима четвртог разреда, како би их што боље припремио за прелазак на предметну наставу у петом разреду, он већ размишља о новој ген-ерацији, о својим будућим прва-цима. И не само да размишља већ увеклико обавља припреме за сук-рет и рад са њима. А те припреме су врло сложене и свеобухватне.

– припрема и договорава се са сво-јим ученицима четвртог разреда о организовању свечаног пријема првака у школу

– упознаје резултате испитива-ња и тестирања педагошко-психоло-шка и медицинске службе (уко-лико му буду доступни).

Овакав приступ раду не може остати без резултата, ма какав био социо-културни или интелектуални састав одељења. Учитељ ништа не препушта случају, а још мање стихији, а емотивно припремљен да од сваког ученика постигне на-јишице, да сваки ученик напредује према сопственим способностима.

Као што видите, немир и забри-нутост, или стручно речено син-дром "страх од првака" обузима и учитеља ваших детета, а не само вас и будућег ћака-првака. Зато, опустите се колико год је то мо-гуће. У то име желимо вам једно безбринно лето! Вама и вашем прваку!

Илустрација и избор афоризама
Весна Алексић
Пише Анастасија Ивковић

БЕЛА ПАЛАНКА

ЈОШ ЈЕДАН УСПЕХ БАЛЕТСКОГ СТУДИЈА

Прошлогодишњи победник традиционалног такмичења ам-терских балетских студија у Белој Паланци – балетски студијо Дома културе из Обреновца и ове године забележио је леп успех. Младе чланице Студија под педагошким надзором Даринке Анђелић освојили су друго место и оставили изванредан утисак.

ДРУШТВЕНЕ ДЕЛАТНОСТИ ИЗМЕЂУ ШТРАЈКА И НАДЕ

Захтеви не иду на распуст

• Влада је прихватила захтеве просветних радника и друштвених делатности или остаје спорно да ли ће их спровести или пребацити за јесен на шта просветни радници не пристају.

На све захтеве радника друштвених делатности Влада је одговорила муком. Ни захтеве производних, нико је обећала није испунила.

Решила је да "преговори" тек када је за 3. јуна најављен штрајк односно протестни збор. У задњи час, 31. маја, дошло је до "летећих" преговора представника Владе (репортерских министара) и представника три Републичка одбора синдиката (просветних, здравствених и радника државних органа правосуђа и финансијских организација).

Влада је без веће дискусије, декларативно, прихватила све захтеве, од оних да се до 15. јуна припреме и потпишу ко- лективни уговори и Влада предузме све мере за њихову доследну примену, до оних да обезбеди нужна средства за нормално функционисање друштвених делатности, органа управе и правосуђа и у оквиру постојећих финансијских могућности обезбеди средства за побољшање њиховог материјалног положаја, па је протестни збор одложен. Рок за испуњавање постављених захтева истиче, а још не-

Миодраг Ђорђевић,

ма правих информација шта Влада заиста предузима и хоће ли се оно што је договорено испоштовати.

Професор Миодраг Ђорђевић, члан Извршног одбора синдиката просветних радника града, каже да међу просветарима влада атмосфера исчекивања. Школска година је при крају, а и други ће на одморе па се може десити да се о захтевима опет расправља тек у септембру на шта они не пристају.

Актив председника Организација синдиката основ-

них и средњих школа Општине у проширеном саставу 23. маја, донео је закључке са захтевима који нису упућени само органима Републике Србије, него и органима Скупштине општине. Извршном савету је поново упућен захтев да преиспита одлуку о до- приносу на грађевинско земљиште, чије поштовање угрожава ликвидност школа с обзиром на чињеницу да по тој основи не стичу средства.

Предложено је да се допринос укине, смањи или средства обезбеде из Фонда основног образовања Града и Републике.

Истовремено је захтевано да се убрза поступак преиспитивања цена комуналних услуга покренут на захтев делегата СО јер и цене комуналнија оптерећују материјално пословање школа.

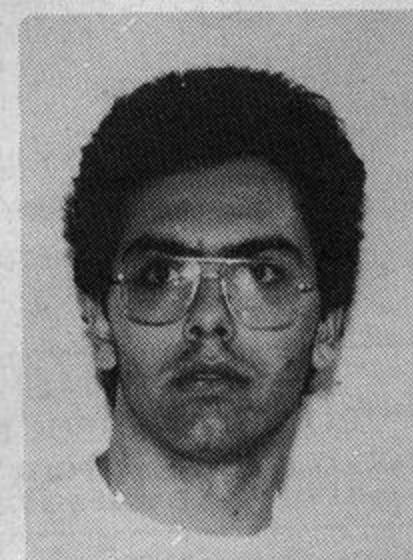
Како смо незванично сазнали по првом захтеву већ су предузете одређене мере, а што се другог тиче ствар ће иницијално мало теже.

М. Митровић

ПОБЕДЕ ПРВЕ ВРСТЕ

ИМЕ ВЕЋ У КОМПЈУТЕРУ

• На Савезному такмичењу из физике Драган Ђелмаш, ученик Обреновачке гимназије освојио треће место и тако се пријужио "клубу младих талената" из Србије који ће можда већ сутра отићи за својим претходницима – у свет

Драган Ђелмаш

школског друга Јована Вуко- сављевића који није ништа слабији од њега али овог пута једнозначно није имао среће, а онда и многе друге. Читава група младих, перспективних физичара из Србије са којима се Драган већ годинама дружи, пред Савезно такмичење била је на петодневном семинару у Петници код Ваљева, где су им помоћи пружили еминентни стручњаци и професори универзитета. Наравно, постигнутим резултатима значајан допринос дала је и даје Драга-

нова професорка Јангела Наковић, која, како он каже, у последње две године "понуђава празнице" у његовом предходно стечењу знању, не само на часовима. Уз њену помоћ је све много лакше.

Драгана од јесени чешка факултет. Одлучио се за електротехнику. Не сумња у успех и већ рачуна на рад у неком институту, у земљи или иностранству. Американци помно прате наше кадрове, посебно оне дефицитарне. Знање које се стиче на нашим универзитетима, нарочито Београдском се изузетно цени. Ми пак не умемо да ценимо оно што имамо. Наука је на највишим гранама па није чудо што је "одлив мозгова" све већи. Зато, ко зна, можда ће и Драган једног дана "преко баре". За сада је ту. Наизгред, не разликује се од својих вршњака, воли музику и спорт, дружи се и са онима који имају слична интересовања и са оним другима, а свима поручује да је најважније имати циљ у животу. После је све лако.

Мирјана Митровић

НОВЕ ПУБЛИКАЦИЈЕ

ПРИВРЕДНИ ВОДИЧ ОБРЕНОВЦА

Ових дана у издању Маркетинг преса из Београда изашао је из штампе привредни водич "Обреновац". Књига има око стотинак јединица, најмање толико колор фотографија, квалитетан папир, неодговарајући повез, стерсопапир, али битне информације о обреновачким ко- лективима, њиховим капацитетима, потенцијалима, произволним програмима али – нема душу. Од ове врсте публикација, можда, је то претерано очекивати али чини нам се да је пропуштена могућност да све оно што се већ налази у књизи остане у функцији лобре информације или са лалско више спржине, живости и духа. За тако нешто сигурно да је требало више времена, талента, знања и жеље. Очito да је публикација рађена по систему "колико паре толико музике" односно "према свецу и трошку". Ко је ко у привредном животу Обреновца лако је уочити према броју страница, односно редова којима су заступљене привреде и други колективи. Ако је ово био основни критериј у концепцији оставају отворена бар два питања: За што нема ни слова о "ПКБ Драган Марковић", предузети који је носилац пољопривредне производње у општини и једна од најјачих комбината те врсте у Србији, и откуд толико "гостовања". Док за прво одговор можемо потражити у простој чињеници "ко не плати, тај не постоји" (у величини) потиснути трул и посао јер ипак је ово прва књига те врсте о Обреновцу. А била је потребна.

П.Л.

САОБРАЋАЈНИ ЦЕНТАР "ОБРЕНОВАЦ"

ОБУКА КАНДИДАТА

М. ТИТА 145

ТЕЛЕФОН 871-190

Свих категорија А, Б, Ц, Д, Е
и возача трактора

Комплет обука за "Б"
категорију 8.000,00

Теорија 40 часова

Комплет обука за
"Ц" категорију 12.000,00

Плаћање у четири и више рате
(и на чекове)

● Пренос власништва
возила (3% порезе)

● Учлањење у АМСС

● Услуге у друмском
саобраћају

● Све непоменуте услуге
у саобраћају

Радно време сваког дана
од 7 до 20 часова

ОБРЕНОВАЦ

ЗА УГОСТИТЕЉСТВО, ТУРИЗАМ И ТРГОВИЊУ • КРТИНСКА — ОБРЕНОВАЦ • Тел. (011) 873 690
Нијиро рачун 60807-601-53087 • СДК Обреновиц

телефон:
873-072
871-361

ЛЕТО НА ХЕРЦЕГНОВСКОЈ РИВИЈЕРИ КУМБОР

- Приватан смештај и смештај у бунгаловима на самој обали мора
- Пешчана плажа затвореног типа
- Ресторан-башта изванредна за одмор, уз забаву и дечју игру
- Кумбор је место где ћете поново доћи
- Десетодневни паксион са превозом
- 4.800 динара (приватан смештај)

- 4.400 динара (бунгалови)
- Са сопственим превозом 400 динара мање
- Само исхрана у објектима Угопромета 240 динара дневно (три оброка)
- Деца до 7 година (ако не користе посебан лежај) — попуст 50 одсто
- За децу од 7 до 10 година попуст до 30 одсто
- Прва смена од 15. јуна
- Плаћање у пет рата

Strela *travel*

АСП "СТРЕЛА - ОБРЕНОВАЦ"

На основу члана 9. Закона о превозу у друмском саобраћају ("Сл. гл. СРС", број 32/90 и "Сл. гл. РС" број 6/, 11/90-исп. авка), Аутосаобраћајно предузеће "СТРЕЛА - ОБРЕНОВАЦ" из Обреновца

ОБАВЕШТАВА ГРАЂАНЕ (КОРИСНИКЕ ПРЕВОЗА)

I. Да је "СТРЕЛА-ОБРЕНОВАЦ" почела обављати превоз путника у редовном приградском саобраћају на следећим релацијама:

1) СТУГЛИНЕ-БЕОГРАД

Полазак из Стублина у 04,10 ч.

Успутне станице: Цреја Пушкар (4,20 ч), Звечка - Дом (у 4,25 ч), Шабачки пут - раскрсница (у 4,30), Обреновац (А. станица "Ласта") у 4,40 ч, Барич (у 4,50 ч), Умка (у 5,00 ч), Остружница (у 5,05), Чукарица (у 5,15 ч), Сајам (у 5,20 ч), С. Пенезина Крцина (5,25 ч), Трг Братства и јединства (5,30 ч) и А. станица "Ласта" (у 5,35 ч).

Без повратка.

Превоз се обавља само у радне дане (не обавља се суботом, недељом и државним празницима), почев од 24. 05. 1991. године.

2) ЗАБРЕЖЈЕ - ОБРЕНОВАЦ - БЕОГРАД

Полазак са Забрежја у 4,45 ч (Савска 148),

Успутне станице: Б. Марковић (4,50 ч), Расадник (4,55 ч), Рожковац (5,00 ч), Дудови (5,05 ч), Барич (5,15 ч), Умка (5,25 ч), Остружница (5,30 ч), Чукарица (5,40 ч), Сајам (5,45 ч), С. Пенезина Крцина (5,47 ч), Трг братства и јединства (5,50 ч), А. станица "Ласта" (5,55 ч).

Без повратка.

Превоз се обавља само у радне дане (не обавља се суботом, недељом и државним празницима), почев од 24. 05. 1991. године.

3) РОЈКОВАЦ - ДУДОВИ - БЕОГРАД

Полазак у 6,05 ч, из Рајковаца,

Успутне станице: Рожковац (6,05 ч), Дудови (6,10 ч), Барич (6,20 ч), Умка (6,30 ч), Остружница (6,35 ч), Чукарица (6,45), Сајам (6,50 ч), С. Пенезина Крцина (6,53 ч), Трг братства и јединства (6,55 ч) и А. станица "Ласта" (7,00 ч).

Повратак из Београда у 7,10 ч, успутне станице исте, а долазак на Рожковац у 8,05 ч.

Превоз се обавља само у радне дане (не обавља се суботом, недељом и државним празницима).

4) БЕОГРАД - ОБРЕНОВАЦ - УПГЊЕ

Полазак из Београда (А. станица "Ласта") у 13,40 ч.

Успутне станице: Сајам (13,45 ч), Чукарица (13,50 ч), Остружница (14,00 ч), Умка (14,05 ч), Барич (14,15 ч), Обреновац - А. Станица "Ласта" (14,25 ч), Звечка - Надвожњак (14,30 ч), Ратари (14,35 ч), Скела - дом (14,40 ч), Скела - Аврамовац (14,45 ч), Ушће - ТЕНТ (14,50 ч), Ушће - кафана (14,55 ч).

Без повратка.

Превоз се обавља само у радне дане (не обавља се суботом, недељом и државним празницима), почев од 24. 05. 1991. године.

5) БЕОГРАД - ОБРЕНОВАЦ - РОЈКОВАЦ

Полазак из Београда у 15,40 ч, са А. станице "Ласта".

Успутне станице: Сајам (15,45 ч), Чукарица (15,50 ч), Остружница (16,00 ч), Умка (16,05 ч), Барич (16,15 ч), Обреновац - Дудови (16,20 ч), Рожковац (16,25 ч), А. станица "Ласта" (16,30 ч).

Без повратка.

Превоз се обавља само у радне дане (не обавља се суботом, недељом и државним празницима), почев од 24. 05. 1991. године.

У Обреновцу, 30. 05. 1991. године
АСП "СТРЕЛА-ОБРЕНОВАЦ"
Шеф саобраћаја
Милован Николић

САНИ А.М.

ЛЕТО НА ЈАХОРИНИ

- 10 и 11 ноћења, пун пансион
- Цена са авио превозом од 3.900 до 4.900 динара
- Плаћање у три рата
- Поласци од 17. јуна до 12. септембра

САНИ А. М.

ЛЕТО '91

ШПАНИЈА, ГРЧКА, КИПАР – АВИОНОМ

- 10 и 11 ноћења
- Цена од 9.600 до 13.500 динара у шест месечних рата
- Поласци од 20. јуна до 12. септембра
- Информације и резервације на тел. 874-741

МАЛИ ОГЛАСИ
ПОСЛОВНИ ПРОСТОР

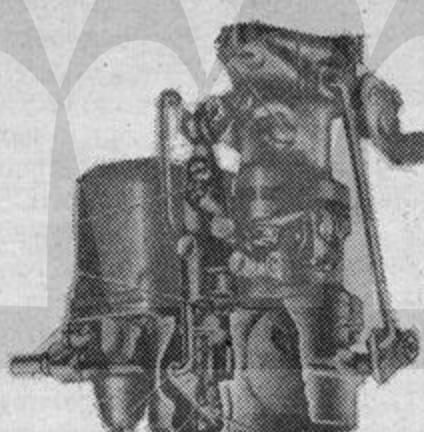
ИЗДАЈЕ СЕ ЛОКАЛ У ОБРЕНОВЦУ & СТРОГИ ТРГОВАЧКИ ЦЕНТАР У
УЛИЦИ МАРШАЛА ТИТА. ТЕЛЕФОН: 873-775, (од 16 до 20 часова)

АУТОМЕХАНИЧАРСКА РАДИОНИЦА

МИЛОВАН ИСАИЛОВИЋ, СТУБЛИНЕ, ВАЉЕВСКИ ПУТ 3/а
кој надвожњака врши

СЕРВИСИРАЊЕ КАРБУРАТОРА

свих типова са оригиналним
деловима, уз гаранцију

ФУДБАЛ:

ДЕРБИ ПРВЕ ОПШТИНСКЕ ЛИГЕ

Први пораз лидера

ОФК БЕЛО ПОЉЕ-СТРЕЛАЦ 2:3 (0:1)

Игралиште ОФК Белог Поља. Гледалаца: 100. Стрелац: Ђуричић у 80 и Кекић у 88 за ОФК Бело Поље. Васиљевић у 22, Урошевић у 61 и Јујовић у 87 минуту за Стрелац. Жути картони: Марјановић и Филиповић (ОФК Бело Поље), Тошић, Здравковић, Урошевић, Тимотић и Јујовић (Стрелац). Судија: Мирослав Томић 8.

ОФК Бело Поље: Гргић 6, Мичић 6, Ђуричић 6, Ковачевић 6, Варничић 7, Марјановић 5, Кекић 5, Ђуричић 6, Филиповић 5, Симић 6, Драгачевац 5 (Петровић 5).

Стрелац: Лазић 7, Тошић 7, Здравковић 6, Урошевић 8, Радушић 7, Томић 8, Васиљевић 7, Тимотић 8, Јујовић 7, Миросављевић 7, Радовановић 6.

ПРВА ОПШТИНСКА ЛИГА

Претпоследње коло овогодишњег општинског фудбалског првенства донело је први пораз водених ОФК Белог Поља. Другопласирани Стрелац из Мислођина после боље игре заслужено је поразио домаћина из Белог Поља. Задржани су приредили непријатно изменаћење фаворизованим Рватијама, док је Раднички из Кртина забележио тесну али заслужену победу против Прве искре из Барича. Уз достиг напора подмићена екипа Будућности из Звечке славила је победу против обреновачке Слободе, док је Посавина из Стублина после нерешене игре остала и без "пенал-бода" који су освојили Ратари. Још један висок пораз Дубоког из Мале Моштанице само потврђује расулу у овом клубу ко-

Играч утакмице: Томић (Стрелац).

Надмани и убеђени да победа стиже сама коштала је водеће ОФК Бело Поље првог пораза у овогодишњем првенству. Испусти фудбалери из Мислођина надиграли су у свим фудбалским елементима надменог домаћина. Док су гости колективном игром стекли потпуну иницијативу, дотле су домаћини покушавали индивидуалном игром да им парирају.

У 22 минуту после гужве пред голом Белополаца најбоље се снашао нападач гостију Васиљевић и снажним штот затресао мрежу. Ни у наставку сусрета сличка се на терену није изменила, па је у 61 минуту ветеран сусрета Бранко Милошевић своју изванредну игру крунисао и поготком. Поготком Ђуричића десет минута пре краја сусрета пробудио се најбољи домаћина, али чврста одбрана гостију успешно је отклонила све

опасности пред својим голом. Све наде домаћина покопао је центарфор гостију Јујовић који прихватио одбјену лопту од стативе и посећава воћство. Два минута пре краја сусрета Кекић из помало сумњиве ситуације само успева да ублажи пораз.

Крај утакмице био је сигнал за општу тучу. Не само да су се тукли играчи између себе, већ су се на терену нашла и незванична лица који су такође били учесници овог фудбалског бокс меча.

Овим поразом и иницијентом откривене су многе слабости будућег члана Прве београдске лиге из Белог Поља. Играчи и руководство клуба мора бити велико и у разрезу баш као и у победама. Експесни члановима управе као и фудбалерима нема места у клубу уколико не желе већ на самом старту првенства да буду узети "на зуб" дисциплинских органа Београда код којих се не пролази тако лако као у ОФС Обреновац.

ПОДВИГ СТРЕЛЦА

ји се на утакмице појављује редовно у некомплетном сastavu.

Резултати 25 кола: ЗВЕЧКА: Будућност-Слобода 1:0, РАТАРИ: Слога-Посавина 1:1 - 5:4, ГРАБОВАЦ: Полет-Дубоко 8:1, КРТИН-

СКА: Раднички-Прва искра 3:2, ОБРЕНОВАЦ: ОФК Равија-ОФК Забрежје 0:2, БЕЛО ПОЉЕ ОФК Бело Поље-Стрелац 2:3, ТРСТЕНИЦА: ОФК Трстеница-Победа 0:3 (n.l.).

ОФК Бело Поље	25	20	4(2)	1	80:20	42
Стрелац (М)	25	17	3	5	67:32	34
Полет (Г)-2	25	15	2	8	63:52	28
Слобода (О)	25	12	6(3)	7	49:32	27
Победа (П)	25	11	8(5)	6	51:35	27
Прва искра (Б)	25	12	5(1)	8	54:40	25
ОФК Равија -1	25	12	2(1)	11	54:53	24
ОФК Забрежје	25	7	8(5)	10	36:47	19
Раднички (К)	25	8	4(3)	13	33:47	19
Слога (Р)	25	7	6(4)	12	39:50	18
Будућност (З)	25	6	9(5)	10	39:42	17
Посавина (С)	25	6	8(3)	11	37:42	15
Дубоко (М.М.)	25	5	6(4)	14	32:78	14
ОФК Трстеница	25	0	3(1)	22	13:77	1

ДРУГА ОПШТИНСКА ЛИГА

СЛАВЉЕ У ЈАСЕНКУ

Пролетер из Јасенка у овогодишњем првенству Друге општинске лиге показао се као најбољи и успео да избори повратак у "прволигашку" конкуренцију. Давне 1978. године фудбалери овог села изгубили су статус "прволигаша" који су тек у овој години успели да поврате. Други повратник међу најбољим клубовима Прве општинске лиге је Јединство из Дрејна, клуб који је Прву општинску лигу напустио 1982/83. такмичарске сезоне. И поред сличних напора обреновачка Црвена застава из Великог Поља и Задругар из Орашца. Најнипријатније изменаћење својим навијачима приредили су фудбалери ОФК Јуби-

нића и Саве из Скеле који од почетка првенства нису напустили задњу позицију.

Резултати 16 кола: ДРЕН: Јединство-Сава 4:2, ВЕЛИКО ПОЉЕ: Омладинац-Задругар 1:0, ЈА-

СЕНАК: Пролетер-ОФК Дражевац 3:0.

Резултати 17 кола: ОБРЕНОВАЦ: Црвена застава-Омладинац 1:2, СКЕЛА: Сава-ОФК Јубињић 4:1.

Пролетер (Ј)	-2	15	11	1(1)	3	27:12	21
Јединство (Д)	-2	14	10	2(2)	2	27:14	20
Задругар (Ор)	14	8	1	5	20:11	16	
Звезда (К)	-2	15	7	3(2)	5	25:19	14
Ц.застава (Об)	15	7	1	7	25:22	14	
Омладинац (ВП)	15	6	3(1)	6	20:21	13	
ОФК Дражевац	15	4	0	11	14:38	8	
ОФК Јубињић	-2	15	3	2(1)	10	22:27	5
Сава (С)	-2	16	3	3(1)	10	24:40	5

КАРАТЕ: КАРАТИСТИ РАДНИЧКОГ НАСТАВЉАЈУ СА УСПЕСИМА

Успеси и на појединачном плану

После изванредног успеха, пласманом у Другу савезну лигу, каратисти Радничког настављају са тријумфима и на појединачним такмичењима. На тај начин најбоље представљају клуб који из године у годину бележи запажене резултате.

У лакој категорији Драган Јанчић освојио је прво место у Београду, трећи је био на првенству Србије док му је пета позиција пришла на првенству Југославије.

Женски каратисти у саставу Весна Мартић, Тана Матић и Марина Зувић друго место су освојиле на првенству Београда и Србије, док су се на првенству Југославије у врло оштрој конкуренцији морале задовољити деветим местом. Њихове колеге Иван Јочић, Срђан Радуловић и Илија Егешенић на

првенству Београда били су трећи, Србије други, а на првенству Југославије заузели су шесто место. Оба каратиста су на првенству Србије освојили изванредно треће место.

На овогодишњем првенству Југославије у пионирској конкуренцији најмлађи каратисти Радничког покушаје да одбране прошле године освојено прво место.

Срђан Јанчић, један од најбољих фудбалера Радничког искључен је из клуба због изјаве у "Спортском журналу".

На кадетском првенству Југославије у рванију, Оливер Станојевић рвач ТНПГ у категорији до 65 кг. освојио је прво место.

Десан Ђокић, фудбалер Буџинићи из Звечке кажњен је са једном утакмицом искривљања казни на основу жалбе.

НЕУСПЕХ ОПШТИНСКЕ ФУДБАЛСКЕ РЕПРЕЗЕНТАЦИЈЕ

Старе слабости

дебакла првог дана већ против Лазаревчана Миловановић није могао да састави репрезентацију. Из поменутих разлога "прекомандовао" је голмана Даниловића на место центарфора а председника Дисциплинске комисије Чеду Вучићевића поставио на место бека.

– Годинама се све то понавља а нико ништа не предузима – огорчен је Миша Шарчевић, председник Такмичарске комисије.

Селектор Миловановић није нашао за сходно да достави списак играча који се неоправдано изостали и које би морали да казнимо. Све ми изгледа да ће се догодити као ранијих година и да нико неће бити кажњен. Тако ће се већ усталене слабости из године у годину понављати а мы ћemo моћи само да уживамо на некадашњим успехима наше фудбалске репрезентације.

Крајевић је време да и Председништво на чelu са председником Ковачевићем дође на тапет и да се већ једном види ко хоће ако неће да дистансира. Доста ми је имена само на папиру.

И Миле Вучуровић, члан Председништва и вођа пута у Сопот, сматра да је била слаба организација од почетка припрема до стартова на турниру.

ОПШТИНСКИ ФУДБАЛСКИ САВЕЗ

ТАБЕЛА ОМЛАДИНСКЕ ЛИГЕ

Будућност (3)	10	7	3	0	38:17	17
Победа (П)	10	6	2	2	30:17	14
Посавина (С)	9	5	2	2	29:14	12
Полет (Г)	10	5	2	3	32:26	12
ОФК Уровић	10	3	3	4	23:35	9
ОФК Забрежје	10	0	3	7	20:39	3
ОФК Бело Поље	11	0</				

ОН ПРОГРАМ ДОМА КУЛТУРЕ

од 15. до 30. ЈУНА

ПОЗОРИШНЕ ПРЕМИЈЕРЕ

ЈУГОСЛОВЕНСКО ДРАМСКО ПОЗОРИШТЕ КНЕЗ ПАВЛЕ

Режија: Димитрије Јовановић
Сценограф: Миодраг Табачки

ЛИЦА: Наратор (Небојша Љубичић), Кнез Павле (Ирфан Менсур), Сесил Перот, енглески тутор Краљ Петар II (Тони Лауренчић), Милан Стојалиновић, председник владе (Иван Јагодин), Кнегиња Олга, Павловица (Цвијета Месић), Војводица од Кента (Сања Милосављевић), Џорџ, војвода од Кента (Драган Петровић), Принцеза Николас, рођена Романов (Љиљана Костић), Антон Коришћен, словеначки свештеник, председник владе 1928 (Власта Велисављевић), Британски амбасадор у Београду (Миодраг Радовановић), Владимира Мачек вођа ХСС, председник владе 1939-1941. (Славко Симић), Слободан Јовановић, професор Правног факултета у Београду (Марко Тодоровић), Милош Џрдански, књижевник, саветник за штампу Југословенског посланства у Риму (Иван Јагодин), Драгиша Цветковић, председник владе 1939-1941. (Јосиф Татић), Гроф Ђано (Драган Петровић), Душан Симовић, армијски генерал (Марко Тодоровић), Бора Мирковић, бригадни џеперал (Иван Јагодин), Патријарх Гаврило Дожић (Славко Симић)

- Оксфордски ћак и естета принц Павле у вртлогу балканске историје
- Најновији драмски текст Слободана Селенића "КНЕЗ ПАВЛЕ", представа која је већ ушла у историју српског позоришта
- Недеља, 30. јун у 21 час

трибина 46

ИМА ЛИ КЊИГА ШАНСУ?

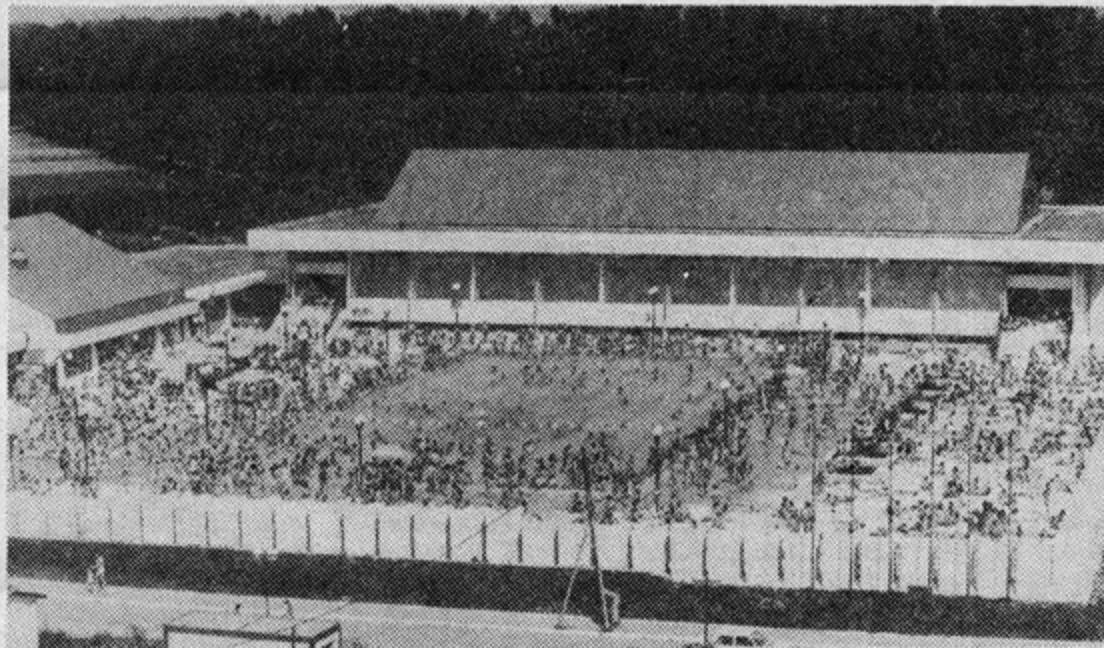
У оквиру првог обреновачког Сајма књига, Дом културе и Издавачко предузеће "Филип Вишњић" организују Округли сто на тему "Има ли књига шансу". У разговору ће учествовати: Василије Тапушковић, секретар Републичког фонда за културу, Триво Јинђић.

ДЕЈАН МЕДАКОВИЋ И
ЈОВАН РАДУЛОВИЋ

После великог успеха код читачке публике и књижевне критике и Октобарске награде града Београда за мемоарску прозу Ефемерис I и друга књига ове специфичне прозе академика Дејана Медаковића изазвала је изузетан интерес. Изврстан приповедач, одличан познавалац прилика у предратном Загребу, на самим изворима интелектуалних догађаја у окупiranom Београду, академик Медаковић са посебним даром анализира српскохрватске односе у прошлости као и за Павелићево време, кад се и одвија радња Ефемериса II, а који су актуелни и данас. О књизи и аутору говориће књижевник Јован Радуловић.

Понедељак, 17. јун у 20 сати.

БАЗЕНИ - ГЛАНИЦАЊЕ ПРЕД ОТВАРАЊЕ

Ако им небо буде наклоњено, летњи и затворени базен већ крајем викенд ће примити прве купаче. Трећутно је у завршној фази "гланције" простора у и око базена, а средином

недеље почине пуњење. По речима Душана Савића, управника плivališta све тече према плану и купачима гарантујемо чисту воду, до-

Лето
може
да почне!

брз забаву, занимљиви програм – лете, дакле, може да почне.

С обзиром на економску, а нарочито политичку ситуацију организатори процењују да ће се овог лета већина Обреновчана определити да остане код куће па ће базени бити изванредна надокнада за море које је све даље.

За летњу сезону потпуно је спреман и ресторант са богатом и разноврсном понудом.

ДИСКОТЕКА "БАЗЕНИ"

- Диско тека "Базени" сваке вечери – јер сте ви то тражили!
- Најбоља музика, најквалитетнија опрема
- Диско тека "Базени" – најбоља забава у граду

Са отварања изложбе у Галерији Дома